

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

№ провадження 11-кп/781/376/15
Категорія 122 (102)

Головуючий у суді I-ї інстанції Павелко І. Л.
Доповідач в колегії апеляційного суду Ширококоряд Р. В.

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

12.05.2015 р.

м. Кіровоград

Колегія суддів судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Кіровоградської області у складі:

головуючого судді Ширококоряда Р.В.,
суддів Новіцького Е.Й., Гончара В.М.,
при секретарі Яременко З.А.,
за участі прокурора Агеєва В.М.,
захисника, який діє в інтересах обвинуваченого ОСОБА_3, - адвоката М.В.А.,
обвинуваченого ОСОБА_3,
представника потерпілого ОСОБА_5 - адвоката **Лінчевського Д.Ю.**,

розглянула у відкритому судовому засіданні в м. Кіровограді матеріали кримінального провадження за апеляційною скаргою захисника М.В.А., який діє в інтересах обвинуваченого ОСОБА_3, поданою на вирок Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року, яким

ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця м. Могутнє Кіровоградського району Кіровоградської області, українця, громадянина України, із середньою освітою, не одруженого, такого, який не працює, зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1 проживає за адресою: АДРЕСА_2 не судимого,

визнано винуватим та засуджено за ч. 1 [ст. 122 КК України](#) до покарання у виді позбавлення волі на строк два роки; на підставі [ст. 75 КК України](#) звільнений від відбування покарання з випробуванням, встановлено іспитовий строк тривалістю один рік, покладено процесуальні обов'язки, передбачені [ст. 76 КК України](#).

Ухвалено задовольнити пред'явлений потерпілим ОСОБА_5 у кримінальному провадженні цивільний позов частково: стягнути на користь потерпілого 395 гривень 18 копійок у відшкодування завданої кримінальним правопорушенням майнової шкоди, стягнути на користь потерпілого 5 000 гривень у відшкодування завданої кримінальним правопорушенням моральної шкоди, стягнути на користь потерпілого процесуальні витрати, здійснені ним у зв'язку із оплатою правової допомоги у розмірі 12 050 гривень.

ОСОБА_3 вироком суду першої інстанції визнаний винуватим за вчинення: умисного середньої тяжкості тілесного ушкодження, тобто, умисного ушкодження, яке не є небезпечним для життя і не потягло за собою наслідків, передбачених у [статті 121 КК України](#), але таке, що спричинило тривалий розлад здоров'я потерпілого.

Кримінальне правопорушення вчинено при наступних обставинах.

ОСОБА_3, 29 червня 2014 року, приблизно о 04 годині 00 хвилин, перебуваючи біля входу у кафе «COME IN BAR», розташованого по вулиці Академіка Корольова у місті Кіровограді, на ґрунті раптово виниклих неприязних відносин із потерпілим ОСОБА_5, маючи умисел на заподіяння останньому тілесних ушкоджень, передбачаючи можливість настання суспільно-небезпечних наслідків свого діяння та бажаючи їх настання, умисно наніс удар кулаком правої руки в область щелепи потерпілого ОСОБА_5, чим спричинив потерпілому тілесні ушкодження, згідно з висновком судово-медичної експертизи № 1352 від 20.11.2014 року, у вигляді: двостороннього перелому нижньої щелепи, - ангулярного зліва, ментального зправа, що відносяться до категорії середньої тяжкості тілесних ушкоджень, які спричинили тривалий розлад здоров'я потерпілого.

Вирок суду першої інстанції оскаржений в апеляційному порядку захисником обвинуваченого ОСОБА_3 - адвокатом М.В.А., котрий в апеляційній скарзі просить змінити вирок суду в частині вирішення цивільного позову, пред'явленого потерпілим, - зменшити розмір суми, стягнутої у рахунок відшкодування завданої потерпілому кримінальним правопорушенням моральної шкоди, з 5 000 гривень до 2 000 гривень, та - зменшити розмір процесуальних витрат, стягнутих з обвинуваченого на користь потерпілого, пов'язаних із витратами на правову допомогу, з 12 050 гривень до 1 158 гривень 32 копійки.

Вимоги апеляційної скарги умотивовує наступними доводами.

При задоволенні цивільного позову ОСОБА_5 в частині стягнення моральної шкоди, суд першої інстанції виходив не із засад розумності, виваженості і справедливості; розмір стягнутої з обвинуваченого суми у відшкодування моральної шкоди є завищеним, таким, що не відповідає характеру та обсягу страждань, яких зазнав позивач.

Захисник обвинуваченого також вважає, що потерпілим ОСОБА_5 не доведено у судовому засіданні розмір завданої йому шкоди, а суд, задовольняючи цивільний позов в цій його частині, не навів в рішенні відповідних мотивів.

При цьому, захисник вказує: як вбачається з судової практики розгляду цивільних позовів в частині стягнення моральної шкоди по кримінальних справах, суди стягують з обвинувачених моральну шкоду у розмірі 1 500 - 2 000 гривень.

Крім того, особа, яка подала апеляційну скаргу, акцентує увагу й на таке.

Як убачається з розміру наданої правової допомоги потерпілому, - по даній категорії справ він являється занадто великим.

Захисник посилається на положення Порядку оплати послуг та відшкодування витрат адвокату, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 465 від 17.09.2014 року, відповідно до яких: розмір винагороди адвокатів за надання правової допомоги особам, зазначеним у пунктах 3-7 частини 1 [статті 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу»](#), обчислюється відповідно до Методики обчислення розміру винагороди адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 року № 465.

Захисник вказує - дана норма Закону встановлює розмір винагороди адвоката за надання правової допомоги у кримінальній справі, а також встановлює граничний розмір його винагороди.

Заслухавши суддю-доповідача, в дебатах думку захисника обвинуваченого М В.А. та обвинуваченого ОСОБА_3, які просили вирок суду першої інстанції змінити в частині вирішення цивільного позову, позицію захисника потерпілого ОСОБА_5 - адвоката Лінчевського Д.Ю., прокурора, які заперечили задоволення апеляційної скарги сторони захисту, вважали оскаржуваний вирок законним та обґрунтованим, зваживши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходять до висновку, що апеляційна скарга сторони захисту підлягає задоволенню частково.

Відповідно до ч. 1 [ст. 404 КПК України](#) суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги.

Відтак, зважаючи на те, що доведеність винуватості та кваліфікація дій обвинуваченого ОСОБА_3 ніким із учасників судового провадження, у тому числі самим обвинуваченим не оскаржуються, колегія суддів не надає юридичної оцінки доказам по кримінальному провадженню, що їх у повному обсязі оцінено та досліджено у сукупності судом першої інстанції під час судового розгляду, та вважає вину ОСОБА_3 у вчиненні умисного середньої тяжкості тілесного ушкодження, яке не є небезпечним для життя і не потягло за собою наслідків, передбачених [устатті 121 КК України](#), але таке, що спричинило тривалий розлад здоров'я потерпілого ОСОБА_5, - доведеною, а кваліфікацію його дій за ч. 1 [ст. 122 КК України](#) - правильною.

При призначенні обвинуваченому ОСОБА_3 покарання суд першої інстанції, відповідно до [ст. 65 КК України](#), правильно врахував тяжкість вчиненого кримінального правопорушення, що відноситься до категорії середньої тяжкості, особу обвинуваченого, котрий позитивно характеризується по місцю свого проживання, не працює, на обліку у лікарів нарколога та психіатра не перебуває, не судимий, відсутність обставин, які пом'якшують покарання, та які обтяжують покарання, тому прийшов до висновку, що виправлення обвинуваченого ОСОБА_3 можливе без його ізоляції від суспільства, і призначив йому покарання, в межах санкції частини статті обвинувачення, звільнивши від відбування покарання з випробуванням на підставі [ст. 75 КК України](#), встановивши іспитовий строк тривалістю один рік.

Призначене обвинуваченому ОСОБА_3 судом першої інстанції покарання колегією суддів визнається обґрунтованим, необхідним та достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження нових злочинів, і є таким, що відповідає меті покарання.

Також судом першої інстанції при ухваленні вироку вирішено цивільний позов, пред'явлений у даному кримінальному провадженні потерпілим ОСОБА_5

Судом ухвалено цивільний позов, пред'явлений потерпілим ОСОБА_5 задовольнити частково, - повністю у частині відшкодування майнової шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, частково у частині відшкодування моральної шкоди, повністю у частині відшкодування потерпілому витрат на правову допомогу, пов'язаних із оплатою допомоги захисника Лінчевського Д.Ю.

Доводи апеляційної скарги захисника обвинуваченого ОСОБА_3 - адвоката М В.А. про необґрунтоване стягнення судом першої інстанції на користь потерпілого 5000 гривень у відшкодування завданої кримінальним правопорушенням моральної шкоди, - свого підтвердження не знайшли.

Відповідно до ч. 1 [ст. 129 КПК України](#), ухвалюючи обвинувальний вирок, постановляючи ухвалу про застосування примусових заходів медичного або виховного

характеру, суд залежно від доведеності підстав і розміру позову задовольняє цивільний позов повністю або частково чи відмовляє в ньому.

Положеннями ч. 5 [ст. 128 КПК України](#) встановлено - цивільний позов у кримінальному провадженні розглядається судом за правилами, встановленими цим Кодексом. Якщо процесуальні відносини, що виникли у зв'язку із цивільним позовом, цим Кодексом не врегульовані, до них застосовуються норми [Цивільного процесуального кодексу України](#) за умови, що вони не суперечать засадам кримінального судочинства.

Згідно із п. 3 [Постанови Пленуму Верховного Суду України № 4 від 31.03.1995 року «Про судову практику в справах про відшкодування моральної \(немайнової\) шкоди»](#) /зі змінами/, під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб. Відповідно до чинного законодавства моральна шкода може полягати, зокрема: у приниженні честі, гідності, престижу або ділової репутації, моральних переживаннях у зв'язку з ушкодженням здоров'я, у порушенні права власності (в тому числі інтелектуальної), прав, наданих споживачам, інших цивільних прав, у зв'язку з незаконним перебуванням під слідством і судом, у порушенні нормальних життєвих зв'язків через неможливість продовження активного громадського життя, порушенні стосунків з оточуючими людьми, при настанні інших негативних наслідків.

Положеннями п. 9 зазначеного Пленуму визначено, - розмір відшкодування моральної (немайнової) шкоди суд визначає залежно від характеру та обсягу страждань (фізичних, душевних, психічних тощо), яких зазнав позивач, характеру немайнових втрат (їх тривалості, можливості відновлення тощо) та з урахуванням інших обставин. Зокрема, враховуються стан здоров'я потерпілого, тяжкість вимушених змін у його життєвих і виробничих стосунках, ступінь зниження престижу, ділової репутації, час та зусилля, необхідні для відновлення попереднього стану, добровільне - за власною ініціативою чи за зверненням потерпілого - спростування інформації редакцією засобу масової інформації. При цьому суд має виходити із засад розумності, виваженості та справедливості.

Матеріалами кримінального провадження є встановленим, що внаслідок вчинення обвинуваченим ОСОБА_3 кримінального правопорушення, потерпілому ОСОБА_5 спричинено моральну шкоду, яка полягає у тому, що: потерпілий внаслідок спричинення йому тілесних ушкоджень зазнав душевних переживань, у зв'язку із даною психотравмуючою подією було порушено нормальний життєвий уклад потерпілого, порушено нормальні життєві зв'язки внаслідок погіршення самопочуття, потерпілий переніс сильний фізичний біль, оперативне втручання внаслідок якого зазнав фізичних незручностей, - був позбавлений можливості протягом тривалого часу повноцінно харчуватись, спілкуватись.

Крім того, спричинення тілесних ушкоджень потерпілому, який є авіадиспетчером РСП «Київцентраеро», подальша його госпіталізація та лікування, вплинуло й на можливість здійснювати потерпілим своїх посадових обов'язків, що також є підставою душевних переживань потерпілого, а тому розцінюється як завдана кримінальним правопорушенням моральна шкода.

Тобто, наведені обставини свідчать про те, що потерпілий ОСОБА_5 внаслідок вчинення обвинуваченим ОСОБА_3 суспільно небезпечного діяння щодо потерпілого зазнав душевних та фізичних страждань, моральних переживань у зв'язку із ушкодженням здоров'я, порушень нормальних життєвих зв'язків, оскільки внаслідок госпіталізації, оперативного втручання та подальшого лікування, пов'язаних із характером спричинених тілесних

ушкоджень, був обмежений вести попередній спосіб життя, обмежений у спілкуванні з оточуючими людьми, обмежений у виконанні своїх посадових обов'язків.

Вказані обставини належно враховано судом першої інстанції при вирішенні цивільного позову у кримінальному провадженні, пред'явленому потерпілим ОСОБА_5, а тому, суд, на підставі ст. ст. [128, 129 КПК України](#), ст. ст. [23, 1167 ЦК України](#), обґрунтовано ухвалив задовольнити частково цивільний позов в частині відшкодування завданої кримінальним правопорушенням потерпілому ОСОБА_5 моральної шкоди, визначивши її розмір у сумі 5000 гривень.

Доводи апеляційної скарги про те, що, як свідчить судова практика, по аналогічних кримінальних справах суди стягують з обвинувачених моральну шкоду у розмірі 1 500-2 000 гривень, колегією суддів визнаються необґрунтованими.

Розмір відшкодування моральної шкоди судом вирішується по кожній справі в залежності від конкретно визначених обставин цієї справи, з урахуванням характеру та обсягу страждань потерпілого у такому провадженні, характеру немайнових втрат цього потерпілого, з урахуванням сукупності інших обставин провадження.

Узагальнене ж посилення на судову практику в цілому, без конкретизації та врахування обставин у кожному конкретному кримінальному провадженні, - є неприпустимим, і свідчить про поверховий та необ'єктивний розгляд справи. Судова практика місцевих судів щодо розміру моральної шкоди, найчастіше стягуваного судовими рішеннями з обвинуваченого у сумі 1 500-2 000 гривень, - у даному випадку є усередненим показником застосування судами законодавства, що регулює вирішення цивільного позову в частині стягнення моральної шкоди, проте кожне з таких рішень, або всі вони в цілому не є судовим прецедентом, - тобто не мають сили джерела права і не носять характеру обов'язкового для іншого суду при вирішенні подібної справи.

Відтак, визначений судом першої інстанції розмір відшкодування моральної шкоди у розмірі 5000 гривень, із урахуванням наведених вище даного кримінального провадження обставин, колегією суддів визнається виваженим та справедливим.

Разом із тим, колегія суддів визнає слушними доводи апеляційної скарги захисника обвинуваченого в частині, що стосуються вимог зменшення розміру стягнутих з обвинуваченого на користь потерпілого витрат на правову допомогу.

Як убачається з матеріалів кримінального провадження, судом першої інстанції ухвалено задовольнити повністю цивільний позов, пред'явлений потерпілим ОСОБА_5, в частині відшкодування витрат на правову допомогу у розмірі 12 050 гривень.

Колегія суддів вважає за необхідне змінити оскаржуване судове рішення суду першої інстанції в цій його частині, зменшивши розмір відшкодування витрат на правову допомогу, стягуваний з обвинуваченого ОСОБА_3 на користь потерпілого ОСОБА_5

Оскільки предметом оскарження є розмір відшкодування витрат на правову допомогу, пов'язану із оплатою допомоги захисника, здійсненої за договором, при тому граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у кримінальних справах законодавцем не визначений, за відсутності законодавства у сфері кримінального права, що регулює можливість встановлення розумного розміру гонорару адвоката, який надає допомогу на підставі договору, і який підлягає стягненню з обвинуваченого, суд апеляційної інстанції, при прийнятті рішення щодо предмету оскарження, керується ст. ст. [125-126](#), ч. 5 ст. [128 КПК України](#), ст. ст. [7, 9 КПК України](#), і застосовує норми цивільного процесуального законодавства, як такі, що не суперечать засадам кримінального судочинства та положенням Кримінального процесуального кодексу.

Надання платної правової допомоги регламентується законодавством про адвокатуру.

Відповідно до [ст. 26 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 року](#), зокрема, ч. 1, адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги.

Згідно із ст. 30 означеного Закону, а також ст. 28 Правил адвокатської етики /07.11.2012 року/ - гонорар є формою винагороди адвоката за здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту; порядок обчислення гонорару (фіксований розмір, погодинна оплата), підстави для зміни розміру гонорару, порядок його сплати, умови повернення тощо визначаються в договорі про надання правової допомоги.

При цьому, як ч. 3 [ст. 30 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»](#), так і ч. 3 ст. 28 Правил адвокатської етики регламентовано - при встановленні розміру гонорару враховуються складність справи, кваліфікація і досвід адвоката, фінансовий стан клієнта та інші істотні обставини. Гонорар має бути розумним та враховувати витрачений адвокатом час.

Нормами кримінального процесуального закону передбачено, що всі документально підтвержені процесуальні витрати, здійснені потерпілим, суд, у разі ухвалення обвинувального вироку, стягує з обвинуваченого.

Такими процесуальними витратами є і здійснені потерпілим витрати на правову допомогу, пов'язані з оплатою допомоги захисника. Однак, визначення будь-яких меж розміру відшкодування таких витрат на правову допомогу, що підлягають стягненню з обвинуваченого, - яку б суму вони не становили, - кримінальним процесуальним законом або іншим законодавством у кримінальному праві не передбачено.

Разом із тим, та з огляду на те, що вартість послуг адвоката може бути різною, домовленість про яку з клієнтом здійснюється на добровільних засадах, сторона, яка має відшкодувати ці витрати, є незахищеною у тих випадках, коли сума цього відшкодування є занадто великою. У цьому зв'язку, з метою дотримання засад справедливості та розумності, є нагальною необхідність встановити «розумні» межі такого виду відшкодування.

Нормами цивільного процесуального закону, а саме ст. [84](#), ст. [88 ЦПК України](#), встановлено - стороні, на користь якої ухвалено рішення, суд присуджує з другої сторони понесені нею і документально підтвержені судові витрати; граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу встановлюється законом.

Законом, який регулює означене правове питання, є [Закон України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах» від 20.12.2011 року](#).

Відтак, при вирішенні питання цивільного позову у частині визначення розміру відшкодування процесуальних витрат на правову допомогу, що підлягають стягненню з обвинуваченого ОСОБА_3, колегія суддів застосовує аналогію до [Цивільного процесуального кодексу](#), і керується [Законом України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах» від 20.12.2011 року](#), що не суперечить нормам [Кримінального процесуального кодексу України](#).

Згідно із ч. 1 [ст. 1 Закону України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах» від 20.12.2011 року](#), розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних справах, в яких така компенсація виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення, іншою стороною, а в адміністративних справах - суб'єктом владних повноважень, не може перевищувати 40

відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину участі особи, яка надавала правову допомогу, у судовому засіданні, під час вчинення окремих процесуальних дій поза судовим засіданням та під час ознайомлення з матеріалами справи в суді, що визначається у відповідному судовому рішенні.

Загальний час участі особи, яка надавала допомогу потерпілому ОСОБА_5, - адвоката Лінчевського Д.Ю. під час вчинення процесуальних дій під час досудового розслідування, а також у судовому засіданні суду першої інстанції, в тому числі і під час ознайомлення з матеріалами кримінального провадження становить 06 годин 52 хвилини (том 1 аркуші провадження 31, 35-38, 134, 175, 188, 197, 210, 215, 222, 228, том 2 аркуш провадження 10).

При визначенні колегією суддів граничного розміру компенсації витрат на правову допомогу, надану потерпілому ОСОБА_5 адвокатом Лінчевським Д.Ю. по даному кримінальному провадженні, враховується зазначений загальний час участі адвоката під час вчинення процесуальних дій під час досудового розслідування, у судовому засіданні суду першої інстанції, під час ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, а крім того - кількість складених процесуальних документів, пов'язаних із наданням допомоги клієнтові (том 1 аркуш провадження 27, 29, 61, 90, 164, 200), складність даного кримінального провадження (злочинне діяння є однопізодним, кримінальне правопорушення середньої тяжкості).

До того ж, колегія суддів, визначаючи граничний розмір витрат на правову допомогу, звертає увагу, що розмір компенсації витрат на правову допомогу не може перевищувати 40 відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину участі особи, яка надавала правову допомогу, проте, із урахуванням складності справи та інших критеріїв, що впливають на обсяг виконаної роботи фахівця в галузі права /в даному випадку адвоката/, може бути й меншим, що в кожному конкретному випадку вирішується судом.

Відтак, із урахуванням викладеного, розмір відшкодування витрат на правову допомогу, надану потерпілому ОСОБА_5 адвокатом Лінчевським Д.Ю., що підлягає стягненню з обвинуваченого ОСОБА_3, колегія суддів вважає за необхідне зменшити із 12 050 гривень до 3 500 гривень.

По даному кримінальному провадженні, із урахуванням усіх обставин, гонорар адвоката у розмірі 12 050 гривень, вочевидь, не є розумним, що суперечить положенням ч. 3 ст. 30 [Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»](#), та ч. 3 ст. 28 [Правил адвокатської етики](#).

При цьому, колегія суддів зазначає, що доводи захисника М В.А., викладені ним у апеляційній скарзі, з приводу того, що гонорар адвоката Лінчевського Д.Ю., котрий надавав допомогу потерпілому ОСОБА_5, слід обчислювати, керуючись положеннями Закону України «Про безоплатну правову допомогу» та Методикою обчислення розміру винагороди адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, за наявності Закону України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах» від 20.12.2011 року, - є безпідставними.

Вказаний Закон та підзаконний нормативний акт, на які посилається захисник М В.А., встановлюють розмір та регулюють механізм оплати саме при наданні адвокатом допомоги безоплатно, і відшкодування такої оплати захисникові здійснюється за рахунок держави.

Таким чином, колегія суддів вважає - оскаржуваний вирок суду підлягає зміні в частині вирішення цивільного позову, а саме - рішення щодо процесуальних витрат, пов'язаних із оплатою допомоги захисника - представника потерпілого ОСОБА_5 - адвоката

Лінчевського Д.Ю., - шляхом зменшення розміру суми відшкодування даного виду процесуальних витрат.

Керуючись статтями [7](#), [9](#), [128](#), [376](#), [405](#), [407](#), [408](#), [419](#), [424](#) КПК України, [Законом України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах» від 20.12.2011 року](#),-

ПОСТАНОВИЛА:

Апеляційну скаргу захисника обвинуваченого ОСОБА_3 - адвоката М В.А. - задовольнити частково.

Вирок Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року стосовно ОСОБА_3 за ч. 1 [ст. 122 КК України](#) - змінити в частині вирішення цивільного позову, а саме - рішення щодо процесуальних витрат, пов'язаних із оплатою допомоги захисника - представника потерпілого ОСОБА_5 - адвоката Лінчевського Д.Ю., зменшивши розмір відшкодування витрат на правову допомогу, що підлягають стягненню з обвинуваченого ОСОБА_3 на користь потерпілого ОСОБА_5, з 12 050 гривень до 3 500 гривень.

В іншій частині вирок Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року стосовно ОСОБА_3 за ч. 1 [ст. 122 КК України](#) - залишити без змін.

Ухвала апеляційного суду Кіровоградської області набирає законної сили негайно після її проголошення, і може бути оскаржена в касаційному порядку до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ протягом трьох місяців з дня її проголошення.

СУДДІ: /підписи/

Широкоряд Р.В.

Новіцький Е.Й.

Гончар В.М.

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Колегія суддів судової палати у кримінальних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ у складі:

головуючого-судді Міщенко С.М., суддів Солодкова А.А., Широян Т.А., за участю секретаря прокурора Зінорук В.В., Опанасюка О.В. розглянула в судовому засіданні в м. Києві 7 жовтня 2015 року матеріали кримінального провадження за касаційною скаргою потерпілого ОСОБА_6 на ухвалу Апеляційного суду Кіровоградської області від 12 травня 2015 року.

Вироком Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року

ОСОБА_7, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця м. Могутнє Кіровоградського району Кіровоградської області, зареєстрованого АДРЕСА_1, проживаючого АДРЕСА_2, громадянина України, раніше не судимого, -

засуджено за ч. 1 [ст. 122 КК України](#) на 2 роки позбавлення волі.

На підставі [ст. 75 КК України](#) ОСОБА_7 звільнено від відбування покарання з випробуванням з іспитовим строком 1 рік та покладено на нього обов'язки, передбачені п.п. 2-4 ч. 1 [ст. 76 КК України](#).

Стягнуто з ОСОБА_7 на користь ОСОБА_6 на відшкодування матеріальної шкоди 395 грн. 18 коп., моральної - 5000 грн. та витрат на правову допомогу - 12050 грн.

Ухвалою Апеляційного суду Кіровоградської області від 12 травня 2015 року вирок щодо ОСОБА_7 в частині цивільного позову, а саме - рішення щодо процесуальних витрат, пов'язаних із оплатою допомоги захисника - представника потерпілого ОСОБА_6 - адвоката Лінченвського Д.Ю. змінено, зменшено розмір відшкодування витрат на правову допомогу, що підлягають стягненню з обвинуваченого ОСОБА_7 на користь потерпілого ОСОБА_6 з 12050 грн. до 3500 грн. В решті вирок залишено без зміни.

Згідно з вирок, ОСОБА_7 визнано винним у тому, що 29 червня 2014 року, приблизно о 4-й год., знаходячись біля входу в кафе «COME IN BAR», що по вул. Академіка Корольова в м. Кіровограді, на ґрунті неприязних стосунків, що раптово виникли, умисно наніс потерпілому ОСОБА_6 удар кулаком правої руки в обличчя, заподіявши йому середньої тяжкості тілесні ушкодження у вигляді двостороннього перелому нижньої щелепи, - ангулярного зліва і ментального справа, які спричинили тривалий розлад здоров'я потерпілого.

У касаційній скарзі потерпілий ОСОБА_6 просить ухвалу апеляційного суду щодо ОСОБА_7 змінити, стягнути із засудженого на його користь витрати на правову допомогу в сумі 12050 грн., посилаючись на те, що цей суд дійшов помилкового висновку про необхідність зменшення розміру витрат, застосувавши в кримінальному провадженні

аналогію з [ЦПК України](#) шляхом розрахунку суми на підставі [Закону України від 20.12.2011 року «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах»](#), не врахувавши при цьому положень [ст. 124 КПК України](#), що на його думку суперечить вимогам ч. 5 [ст. 128 КПК України](#) стосовно випадків застосування цивільного процесуального законодавства при вирішенні цивільного позову у кримінальному провадженні.

Заслухавши доповідача, думку прокурора про часткове задоволення касаційної скарги шляхом скасування ухвали апеляційного суду щодо засудженого ОСОБА_7 в частині вирішення цим судом питання про відшкодування процесуальних витрат потерпілому ОСОБА_6 та призначення нового розгляду в суді апеляційної інстанції, перевіrivши матеріали кримінального провадження та обговоривши доводи касаційної скарги, колегія суддів вважає, що касаційна скарга потерпілого підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Як вбачається із матеріалів кримінального провадження, суд першої інстанції на підставі ч. 1 [ст.124 КПК України](#) стягнув із засудженого ОСОБА_7 на користь потерпілого ОСОБА_6 12050 грн. витрат на правову допомогу за участь адвоката Лінчевського Д.Ю. як його представника у цьому провадженні, оскільки зазначені витрати були документально підтверджені.

Проте, апеляційний суд, змінюючи вирок суду першої інстанції в частині процесуальних витрат на користь потерпілого та зменшуючи їх розмір з 12050 грн. до 3500 грн., у кримінальному провадженні застосував аналогію [Цивільного процесуального кодексу України](#) та керувався ч. 1 ст. 1 Закону України від 20 грудня 2011 року «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних і адміністративних справах».

При цьому апеляційний суд не звернув увагу на те, що ч. 1 [ст. 124 КПК України](#) передбачено, що у разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує на користь потерпілого всі здійснені ним документально підтверджені процесуальні витрати. За відсутності в обвинуваченого коштів, достатніх для відшкодування забезпечення витрат, вони компенсуються потерпілому за рахунок державного бюджету України у випадках та в порядку, передбачених законом для компенсації шкоди, завданої кримінальним правопорушенням. Частиною 3 цієї ж статті передбачено, що якщо суд апеляційної чи касаційної інстанції, Верховний Суд України, не приймаючи рішення про новий судовий розгляд, змінить судові рішення або ухвалить нове, він відповідно змінює розподіл процесуальних витрат.

Не приймаючи рішення у кримінальному провадженні про новий судовий розгляд та не змінюючи рішення щодо засудженого ОСОБА_7 по суті, тобто, залишив вирок суду першої інстанції без зміни, апеляційний суд зменшив розмір процесуальних витрат на користь потерпілого ОСОБА_6, пов'язаних з участю у кримінальному провадженні представника потерпілого - адвоката Лінчевського Д.Ю., що суперечить положенням вищевказаних норм кримінального процесуального закону. При цьому апеляційний суд не взяв до уваги відсутність методик обчислення винагороди захиснику у кримінальному судочинстві, який би регулював гонорар адвоката відповідно до положень [Розділу IV Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»](#), безпідставно пославшись на нерозумність стягнутої суми положенням ч. 3 [ст. 28 цього Закону](#), не взявши до уваги інші складові, які мають враховуватися при встановленні розміру гонорару між клієнтом та адвокатом.

Оскільки апеляційним судом допущено порушення вимог кримінального процесуального закону, які колегія суддів вважає істотними, тоді як касаційний суд в

силу [ст. 437 КПК України](#) не вправі погіршити становище засудженого, тому ухвала цього суду підлягає скасуванню з призначенням нового апеляційного розгляду, у зв'язку з чим касаційна скарга потерпілого підлягає частковому задоволенню.

На підставі наведеного, керуючись статтями [434](#), [436 КПК України](#), колегія суддів

У Х В А Л И Л А :

Касаційну скаргу потерпілого ОСОБА_6 задовольнити частково.

Ухвалу Апеляційного суду Кіровоградської області від 12 травня 2015 року щодо ОСОБА_7 в частині вирішення питання про відшкодування процесуальних витрат потерпілому ОСОБА_6 скасувати та призначити новий розгляд в суді апеляційної інстанції.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення та оскарженню не підлягає.

С У Д Д І :

Міщенко С.М.

Солодков А.А.

Широян Т.А.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Провадження № 11-кп/781/1030/15
Категорія: ч. 1 [ст. 122 КК України](#)

Головуючий у I інстанції: Павелко І.Л.
Доповідач у II інстанції: Лещенко Р.М.

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

16.11.2015 року. Колегія суддів судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Кіровоградської області у складі:

головуючого - судді Лещенка Р.М.,
суддів: Деревінського С.М., Бондарчука Р.А.
при секретарі Піроженко Д.В.,
за участю прокурора Черниш Г.Р.,
представника потерпілого – адвоката **Лінчевського Д.Ю.**,
обвинуваченого **ОСОБА_3**,
захисника - адвоката **М.В.А.**,

розглянула у відкритому судовому засіданні в м. Кіровограді матеріали кримінального провадження №12014120020004843 за апеляційною скаргою захисника - адвоката **М.В.А.**, який діє в інтересах обвинуваченого **ОСОБА_3**, на вирок Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року, яким **ОСОБА_3**, **ІНФОРМАЦІЯ_1**, уродженець м. Могутнє Кіровоградського району Кіровоградської області, зареєстрований за адресою: **АДРЕСА_1**, проживає за адресою: **АДРЕСА_2**, раніше не судимий, засуджено за ч. 1 [ст. 122 КК України](#) до покарання у виді позбавлення волі на строком на 2 роки.

На підставі [ст. 75 КК України](#) **ОСОБА_3** від відбування призначеного покарання звільнений з випробуванням, з встановленням іспитового строку на 1 рік.

Згідно зі [ст. 76 КК України](#) протягом іспитового строку на обвинуваченого **ОСОБА_3** покладено обов'язки не виїжджати за межі України на постійне проживання без дозволу кримінально-виконавчої інспекції, періодично з'являтися для реєстрації в органи кримінально-виконавчої інспекції, повідомляти органи кримінально-виконавчої інспекції про зміну місця проживання.

Стягнуто з **ОСОБА_3** на користь **ОСОБА_5** - 395 грн. 18 коп. майнової шкоди, завданої злочинном.

Стягнуто з **ОСОБА_3** на користь **ОСОБА_5** - 5 000 грн. моральної шкоди, завданої злочинном.

Стягнуто з **ОСОБА_3** на користь **ОСОБА_5** 12 050 грн. витрат на правову допомогу.

ВСТАНОВИЛА

ОСОБА_3 вироком Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року визнаний винуватим за вчинення умисного середньої тяжкості тілесного ушкодження, тобто, умисного ушкодження, яке не є небезпечним для життя і не потягло за собою

наслідків, передбачених у [статті 121 КК України](#), але таке, що спричинило тривалий розлад здоров'я потерпілого, за таких обставин.

Так, ОСОБА_3, 29 червня 2014 року, приблизно о 04 годині 00 хвилин, перебуваючи біля входу у кафе «COME IN BAR», розташованого по вулиці Академіка Корольова у місті Кіровограді, на ґрунті раптово виниклих неприємних відносин із потерпілим ОСОБА_5, маючи умисел на заподіяння останньому тілесних ушкоджень, передбачаючи можливість настання суспільно-небезпечних наслідків свого діяння та бажаючи їх настання, умисно наніс удар кулаком правої руки в область щелепи потерпілого ОСОБА_5, чим спричинив потерпілому тілесні ушкодження, згідно з висновком судово-медичної експертизи № 1352 від 20.11.2014 року, у вигляді: двостороннього перелому нижньої щелепи, - ангулярного зліва, ментального зправа, що відносяться до категорії середньої тяжкості тілесних ушкоджень, які спричинили тривалий розлад здоров'я потерпілого.

В своїй апеляційній скарзі захисник обвинуваченого ОСОБА_3 - адвокат М.В.А., просить змінити вирок суду в частині вирішення цивільного позову, пред'явленого потерпілим, - зменшити розмір суми, стягнутої у рахунок відшкодування завданої потерпілому кримінальним правопорушенням моральної шкоди, з 5 000 гривень до 2 000 гривень, та - зменшити розмір процесуальних витрат, стягнутих з обвинуваченого на користь потерпілого, пов'язаних із витратами на правову допомогу, з 12 050 гривень до 1 158 гривень 32 копійки. Свої вимоги апелянт мотивує, тим що при задоволенні цивільного позову ОСОБА_5 в частині стягнення моральної шкоди, суд першої інстанції виходив не із засад розумності, виваженості і справедливості; розмір стягнутої з обвинуваченого суми у відшкодування моральної шкоди є завищеним, таким, що не відповідає характеру та обсягу страждань, яких зазнав позивач. Захисник обвинуваченого також вважає, що потерпілим ОСОБА_5 не доведено у судовому засіданні розмір завданої йому шкоди, а суд, задовольняючи цивільний позов в цій його частині, не навів в рішенні відповідних мотивів. При цьому, захисник вказує: як вбачається з судової практики розгляду цивільних позовів в частині стягнення моральної шкоди по кримінальних справах, суди стягують з обвинувачених моральну шкоду у розмірі 1 500 - 2 000 гривень. Як убачається з розміру наданої правової допомоги потерпілому, - по даній категорії справ він являється занадто великим. Захисник посилається на положення Порядку оплати послуг та відшкодування витрат адвокату, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 465 від 17.09.2014 року, відповідно до яких: розмір винагороди адвокатів за надання правової допомоги особам, зазначеним у пунктах 3-7 частини 1 [статті 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу»](#), обчислюється відповідно до Методики обчислення розміру винагороди адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 року № 465. Захисник вказує - дана норма Закону встановлює розмір винагороди адвоката за надання правової допомоги у кримінальній справі, а також встановлює граничний розмір його винагороди.

Заслухавши доповідача, вислухавши обвинуваченого ОСОБА_3 та його захисника адвоката М.В.А., які підтримали апеляційну скаргу, представника потерпілого - адвоката Лінчевського Д.Ю., який заперечував проти її задоволення, вислухавши думку прокурора, яка вважає що підстав для задоволення апеляційної скарги не має, перевібивши матеріали кримінального провадження та проаналізувавши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходять до висновку, що вона задоволенню не підлягає, з таких підстав.

Суд першої інстанції обґрунтовано визнав обвинуваченого

ОСОБА_3 винним у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 [ст. 122 КК України](#), так як його вина підтверджується дослідженими під час судового слідства

доказами, і такий висновок місцевого суду не оспорується учасниками судового розгляду в апеляційному порядку.

Дії обвинуваченого ОСОБА_3 правильно кваліфіковані районним судом за ч. 1 [ст. 122 КК України](#), як вчинення умисного середньої тяжкості тілесного ушкодження, тобто, умисного ушкодження, яке не є небезпечним для життя і не потягло за собою наслідків, передбачених у [статті 121 КК України](#), але таке, що спричинило тривалий розлад здоров'я потерпілого.

Призначаючи обвинуваченому ОСОБА_3 покарання, суд першої інстанції в повній мірі врахував тяжкість вчиненого ним кримінального правопорушення, особу обвинуваченого, обставини, які пом'якшують та обтяжують покарання, через що обґрунтовано призначив останньому покарання на підставі [ст. 75 КК України](#), з іспитовим строком, яке також ніким з учасників судового розгляду в апеляційному порядку не оспорується.

Апеляційні вимоги захисника щодо зменшення розміру процесуальних витрат, стягнутих з обвинуваченого на користь потерпілого, пов'язаних із витратами на правову допомогу, з 12 050 гривень до 1 158 гривень 32 копійки, задоволенню не підлягають, оскільки на даний час відсутні методики обчислення винагороди захиснику у кримінальному судочинстві, який би регулював гонорар адвоката відповідно до положень [Розділу IV Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»](#), а ч. 1 [ст. 124 КПК України](#) передбачено, що у разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує з обвинуваченого на користь потерпілого всі здійснені ним документально підтверджені процесуальні витрати, до складу яких, відповідно до п. 1 ч. 1 ст. [118](#), ч. 2 ст. [120 КПК України](#) відносяться витрати на правову допомогу.

Також не можуть бути задоволені й апеляційні вимоги захисту стосовно скасування вироку районного суду в частині стягнення з обвинуваченого на користь потерпілого моральної шкоди в розмірі 5000 грн., так як, на думку колегії суддів, суд першої інстанції при розгляді цивільного позову правильно послався на душевними переживаннями потерпілого у зв'язку з отриманими травмами, потерпілого, у порушенні нормальних життєвих зв'язків через погіршення самопочуття на цьому ґрунті, що потерпілий переніс сильний фізичний біль та лікувався за власні кошти.

За таких обставин колегія суддів не вбачає підстав для задоволення апеляційної скарги захисника, а тому залишає вирок Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року щодо ОСОБА_3 без змін.

Керуючись ст. ст. [376](#), [405](#), [407 КПК України](#), колегія суддів

ПОСТАНОВИЛА:

Апеляційну скаргу захисника обвинуваченого ОСОБА_3 - адвоката М В.А. залишити без задоволення, а вирок Кіровського районного суду м. Кіровограда від 26 січня 2015 року стосовно ОСОБА_3 за ч. 1 [ст. 122 КК України](#), залишити без змін.

Ухвала апеляційного суду Кіровоградської області вступає в законну силу з моменту її проголошення та може бути оскаржена в касаційному порядку до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ протягом трьох місяців з дня її проголошення.

Судді:

Р.М.Лещенко

С.М. Деревінський

Р.А.Бондарчук